

The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANEO GOSPODNJI

Nedjelja, 21. kolovoza 2022.

[[Multimedia](#)]

Isusova „uska vrata“ su ljubav prema drugima i sebedarje

Draga braćo i sestre, dobar dan!

U odlomku iz Lukina Evanđelja liturgije ove nedjelje, upitaše Isusa: „Gospodine, je li malo onih koji se spašavaju?“. A Gospodin odgovara: „Borite se da uđete na uska vrata“ (Lk 13, 24). *Uska vrata* je slika koja bi nas mogla uplašiti, kao da je spasenje namijenjeno samo nekolicini odabranih ili savršenima. Ali to je u opreci s onim što je Isus poučavao u mnogim prilikama. Naime, malo zatim On kaže: „I doći će s istoka i zapada, sa sjevera i juga i sjesti za stol u kraljevstvu Božjem“ (r. 29). Dakle, ta su vrata *uska*, ali su *svima otvorena!* To se ne smije zaboraviti: svima! Vrata su svima otvorena!

Ali da bi se bolje razumjelo ta *uska vrata*, treba se zapitati što su ona. Isus uzima sliku iz života onog vremena i vjerojatno misli na to kako su se, kad bi pala večer, sva gradska vrata zatvarala, osim jednih, najmanjih i najužih, koja su ostala otvorena: za povratak kući moglo se samo kroz njih proći.

Sjetimo se dakle Isusovih riječi: „*Ja sam vrata*. Kroza me tko uđe, spasit će se“ (Iv 10, 9). To znači da je za ulazak u Božji život, u spasenje, potrebno proći kroz njega, ne kroz nekog drugog, nego kroz njega; prihvatiti njega i njegovu riječ. Kao što se za ulazak u grad trebalo „mjeriti“ prema jedinim otvorenim uskim vratima, tako je i kršćaninovu životu „mjera Krist“, njegov je život utemeljen i oblikovan po njemu. To znači da je mjerilo Isus i njegovo evanđelje: ne ono što mi mislimo, nego ono što nam On govori. A to su onda uska vrata ne zato što su namijenjena malobrojnim, nego zato što biti Isusov znači slijediti ga, posvetiti svoj život u ljubavi, služenju i

sebedarju kao što je učinio On, koji je prošao kroz uska vrata križa. Ulazak u plan života koji nam Bog predlaže traži od nas da suzimo prostor sebičnosti, da smanjimo umišljenost samodostatnosti, da spustimo uzvisine oholosti i nadutosti i da pobijedimo lijenost kako bismo se upustili u rizik ljubavi, čak i kad uključuje križ.

Mislimo, konkretno, na ona svakodnevna djela ljubavi koja od nas iziskuju trud i napor: na roditelje koji se posvećuju svojoj djeci, žrtvujući same sebe i odričući se vremena za sebe same; na one koji se brinu za druge, a ne samo za svoje interese: koliko je samo takvih, dobrih; mislimo na one koji se troše u službi starijih, najsiromašnijih i najslabijih; na one koji nastavljaju raditi s predanošću, podnoseći nedaće pa možda čak i nesporazume; na one koji trpe zbog vjere, ali nastavljaju moliti i ljubiti; na one koji, umjesto da slijede svoje instinkte, na zlo odgovaraju dobrom, nalaze snage za oprost i hrabrost za novi početak. To su samo neki od primjera onih ljudi koji ne biraju široka vrata vlastite udobnosti, nego uska Isusova vrata, života utrošena u ljubavi. Njih će, kaže danas Gospodin, Otac mnogo više priznati svojim nego one koji vjeruju da su već spašeni, a zapravo su u životu „zlotvori“ (Lk 13, 27).

Braćo i sestre, na kojoj strani mi želimo biti? Volimo li više lagan put gdje mislimo samo na sebe ili pak uska vrata Evanđelja, koja dovode u krizu naše sebičnosti, ali nas osposobljuju da prihvatimo istinski život koji dolazi od Boga i usrećuje nas? Na kojoj smo mi strani? Neka nam Majka Božja, koja je pratila Isusa sve do križa, pomogne mjeriti svoj život po njemu, kako bismo ušli u puni i vječni život.

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre!

Sa zabrinutošću i tugom pomno pratim razvoj situacije u Nikaragvi, koja uključuje ljude i institucije. Želio bih izraziti svoje uvjerenje i nadu da se otvorenim i iskrenim dijalogom ipak mogu pronaći temelji za miran suživot u duhu uzajamnog uvažavanja. Molimo Gospodina da, po zagovoru Prečiste, udahne tu konkretnu volju u srca svijetu.

Braćo i sestre, pozdravljam sve vas, Rimljane i hodočasnike iz raznih zemalja: obitelji, župne skupine, udruge. Posebno pozdravljam zajednicu Papinskog sjevernoameričkog zavoda, osobito novopridošle bogoslove i potičem ih na duhovno zalaganje i vjernost evanđelju i Crkvi. Pozdravljam posvećene žene pripadnice Ordo virginum i potičem ih da s radošću svjedoče Kristovu ljubav.

Pozdravljam vjernike iz Verone, Trevignana, Pratissola; mlade iz Paternò, Lequilea i mlade s Puta Via lucis koji će, poduprti primjerom svetaca „iz susjedstva“, susretati siromahe koji žive u

blizini željezničkih postaja. Pozdrav također djeci Bezgrešne.

Ustrajmo u blizini i molitvi za dragi ukrajinski narod koji proživljava ogromnu okrutnost.

Želim vam ugodnu nedjelju i molim vas ne zaboravite moliti za mene. Dobar tek i doviđenja!